

הבושם, דא מתיבתא דמטטרו"ן. לרעות בגנים וללקט שושנים, לעיינא ולאסתפלא באינון מתיבתאן דיליה. מאי וללקט שושנים, אל תקרי שושנים אלא שושנים. אלין אינון דמקדמי ריחא בהאי עלמא, דמתלקטי ומסתלקי מהאי עלמא, עד דלא מטא זמנייהו.

ברין קארי ההוא נער מטטרו"ן לגבריאל, די קסת הסופר בחרצוי, ואמר ליה, כתוב פתקא והב למלאך המות על פלוני, דילקוט ליה מעלמא. ואתלקיט מיד. וסלקין ליה בקדמיתא למתיבתא (דף נ"ב) דמטטרו"ן, ותמן אמר תלמודיה דאייתי בידיה. ואוליף תמן מה דאוליף. לבתר סלקין ליה למתיבתא עילאה דקודשא בריך הוא. וזמינא למתיבתא דיליה. ותמן אשתעשע בהו, באינון ינוקין דיליה, וברזין עילאין, וטעמי אורייתא, דהוו סתימין מגיה בהאי עלמא.

ויופיא"ל רב ממנא, אזיל מגו מתיבתא עילאה, וחתים סתרין ורזין דאורייתא, מגו תרין מתיבתי. כל מה דאקשו במתיבתא דרקיעא, אינון דמתיבתא עילאה מתרצין. במתיבתא עילאה, לית תמן פרכי וקושין, אלא במתיבתא דרקיעא. וחתים מתרי מתיבתי מלין דאורייתא פדקא זאות. ועל דא פתיב, (תהלים פד ח) ילכו מחיל אל חיל. וזמנא דאתי יסתלקון פרכי וקושין מגו מתיבתא דרקיעא. דאתמר, ילכו מחיל אל חיל, וכתיב (שם קכב ז) יהי שלום בחילך שלום בארמנותיה. עד הכא רזין דעינין, בגו גוונין לאסתפלא.

דיוקנון דחוטמא, חוטמא איהו חותמא ופרצופא דבר נש לאשתמודעא. חוטמא זעירא עקימא, דלא אתיישבא פראוי באורח מישר, דא איהו דאבד פרצופא דבר נש, ודא איהו באת ה' בלחודוי, בלא שלימו. דא איהו דאורח ענותנותא ושלמתא אתעקב (אתעבר) מיניה, חציפא איהו. שעריה בין סומק לחיור.

תלת רשימין רברבין על מצחיה, ותלת אחרנין דלא אתחזין כל פך. תלת שרטוטין אחרנין מסטרא דא לסטרא דא, שפון דיליה רברבין. בחציפותיה ממלל בקשיו כל מה דבעי. דאורח ענותנותא אתעבר מחוטמיה, ומעל אנפוי, דהא פיסופא וענותנותא מיישר חוטמא על אנפין. והאי לית ביה כלל. ובגין דאיהו חציפא, פדיב וחייה במלוי. ואי מתעברין שרטוטין מעל מצחיה, ואינון תלת רברבין ותרין זעירין, ושעריה אוכם, הא איהו בין תרין אתון במתקלא. דא נמוך רישא, וחייה במלוי. שעריה שעיע ולא כל פך, צערין רברבין מתערין עלוי, ואשתזיב מפלהו.

דָּא, זְכוּ זְעִירָא מְאֹבֵי מְגִין עֲלֵיהּ. וְהָהוּא זְכוּ אֶתְרָשִׁים גּוּ עֲמוּדָא דְקָאִים
בֵּיהּ הָהוּא נָעַר. וְאִיהוּ זְכִי בְּחַד יִתְמָא. בְּגִין דְּכָל יִתָּם וְאַרְמְלָתָא,
קְיָיִמִין בְּפִקְדוּנֵיהּ דְּמִטְטְרוּ"ן, דְּקִיָּמָא לְדִיָּינָא בְּאִינוּן שְׁבָעִין סְנֵה דְרִין.
בְּהִיבְרָא דְזְכוּתָא, דִּינִין פֶּל דִּינִין דְּעֲלָמָא, פֶּר מִתְלַת, בְּנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי.
וְכִלְהוּ בְּקִרְאֵי פְתִיבֵי. בְּנֵי, דְכִתִּיב (ש"א א יא) וַתִּתְפַּלֵּל עַל ה', עַל

ה' דִּיָּיקָא, לְעֵילָא לְעֵילָא. אֶתְרָא דְמִזְלָא עֵילָאָה. חַיִּי, דְכִתִּיב (ישעיה לח ה)
הֲנֵנִי יוֹסִיף עַל יָמֶיךָ חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה, יוֹסִיף דִּיָּיקָא. מְזוּנֵי, דְכִתִּיב (תהלים
נח כג) הַשֶּׁלֶף עַל ה' יִהְיֶה וְהוּא יִכְלֹפְלֶךָ, עַל דִּיָּיקָא. וַתִּמָּן דִּינִין בְּנֵי עֲלָמָא.
וְיַהֲבִין פִּתְקָא לְמִלְאָךְ הַמָּוֶת לְקִטְלָא לֹוֹן, וּלְנִטְלָא רִוְחֵיהוֹן, וְהוֹאִיל
וּמִשְׁכּוּנֵין עֵילָאִין, וְטָבִין דְבְנֵי נְשָׂא בִידוּי דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא,
פְקִיד לְמִטְטְרוּ"ן, דִּיהוּן בְּנוֹי דְהָהוּא פֶּר נֶשׁ וְאַתְתִּיהּ בְּפִקְדוּנָא דִּילֵיהּ.
וּבְגִין דְאָסוּר לְמִשְׁכְּנָא לֹוֹן, מִשְׁכּוּנֵין עַל מִשְׁכּוּנֵין, לָא יְקוּמוּן.
וְעַרְדָּ דָּא, מֵאֵן יִשְׁיַזִּיב לֹוֹן מְעִינוּי, הָהוּא זְכוּ אַגִּין עַל בְּנוֹי. וְהוּא, חַד
מִנֵּיהוּ דְהָהוּא זְכוּ אַגִּין עֲלֵיהּ, בְּעִדָן עֲקִתִּיהּ.

לְדָא אִית לֵיהּ רוּשָׁם בְּמִצְחֵיהּ. חַיִּיבָא, אוּ גֵיפָא אִיהוּ. וְלֹא אֶתְחַזִּי קָמִי
בְּנֵי נְשָׂא, דְלֹא יִדְעִין בֵּיהּ. דָּא אֶצְלַח. וּמֵאֵן דְאֶתְחַבֵּר בְּהַדְרֵיהּ, יֶצְלַח
יִתִיר מִגֵּיהּ.

חֻטְמָא עֲקִימָא, וְתִרִין נוֹקְבִין דִּילֵיהּ רַבְרַבִּין, וְסִלְקִין לְבַר אִינוּן פְּתַחֲזִין
דְנַחֲרֵי, וְחֻטְמָא לָא סָלִיק. דָּא אִיהוּ בָּאָת ה' בְּשָׁלִימוּ.
אַרְבַּע שְׁרֻטוּטִין בְּמִצְחֵיהּ רַבְרַבִּין, וְשִׁית זְעִירִין. אוּדְנוּי רַבְרַבִּין. עֵינוּי
רַבְרַבִּין. וְתִרִין רְשִׁימִין אוּכְמִין דְּקִיקִין בְּעֵינֵיהּ דִּימִינָא. שְׁעָרֵיהּ,
לָא אֶתְתַּקֵּן בְּמִזְיֵיהּ, בְּגִין דְאִיהוּ רַב וְתַקִּיף. רוּשָׁם מִכְתָּשָׁא בְּמִצְחֵיהּ.
דָּא שְׂרָפָא, בְּכָל יוֹמָא זְמִין פֶּד אֶתְרַעִם. בְּרוּגְזִיהּ, קָרִיר חוּטְמֵיהּ, וְאַתְחַזִּי
חָנוּר. תָּב מְרוּגְזִיהּ לְזִמְן רַב. מְהִימְנָא אִיהוּ בְּמִלִּין רַבְרַבִּין. וּבְזְעִירִין
לָאוּ הָכִי. חֲמֵדָן אִיהוּ. גּוּפִיָּה מְלֵי מִכְתָּשִׁין וְאַבְעָבוּעִין בְּכָל יוֹמֵי שְׁתָּא,
וּבַר זְמָנָא חַד זְעִיר בְּיוֹמֵי דְסִתְּוּוּא, אֶתְנַהִיג בְּעֲנוּתְנוּתָא בְּבִיתֵיהּ. תִּיאוּכְתִּיא
לְמִיכַל בְּכָל אֶתְר, אֶף עַל גַּב דְּלֹא יִזְמָנוּן לֵיהּ. אִי זְכִי בְּאוּרִיָּתָא, וְאוּלִיף
יְנוּקִין, זְכִי בְּהוּ בְּשִׁי"ן תִּי"ו.

בִּידֵיהּ יְמִינָא, רוּשָׁם עֲמִיקָא מִתּוּלְדָה דְאֶתְנִילִיד בֵּיהּ. תִּרִין נָשִׁין אֶזְדַּמְנוּ
לֵיהּ, קְדַמִּיתָא תְּמִית עַל מִשְׁבָּרָא. תְּנִינָא תִּזְפִי לְתִרִין בְּנִין, חַד
יְמִית זְעִיר בְּחֻלְבָּא דְאִימֵיהּ, וְחַד יְקוּם בְּעֲלָמָא גֵיפָא, יִתִיר מִבְּנֵי נְשָׂא
אַחֲרֵינִין, וְחַיִּין קְיָיִמִין בֵּיהּ, אָבֵל לָא פֶּל כֶּף.

חֻטְמָא דְאִזִּיל בְּאוּרַח מִיִּשְׁר, וּמִתְתַּקְנָא עַל גְּבִי אַנְפִּין. הָאִי אִיהוּ בָּאָת

ה' בשלימו. דא אתגלי במצחיה תרין שרטוטין רברבין, וחמשה זעירין, ותריין מסטרא דימינא לגבי שעריה. מישר מתתא לעילא. שעריה בין אוכם לסומק, תליא על אוֹדְנוֹי. עינוי רברבין ירוקין, וחוטא סומקא סחרא לגו. אנפוי אריכין.

דא, איקרי אנפי נשר. דא, מבנוי דסיהרא באשלמותא. פד בעי לאזערא גרמיה, טב איהו לגבי מאריה. דחיל חטאה איהו. בימי עולימוי איהו פלא מרעין, אזיל בכריאותיה, פגיבר פלא דחילו. ביומין דסיבו נחית בנחיתו דסיהרא, חלשא להוי. מרעין רדפין אבתריה, דא זפאה במרעין יתפפרון.

ואי מתחלפין סימנין, ביומי עולימוי להוי במרעין. פגין דאיהו פסיהרא דבעיא לאנהרא. ויהא ההוא גברא במספנו. וביומין דסיבו, יהוי פלא מרעין, ובעותרא ויקר סגיא. דהא פדין אנהירת סיהרא וקיימא באשלמותא. ודא איהו צדיק וטוב לו. ודא ענותנותא ביה, רחים הוא למאריה בכלא.

חוטמא אריכא וחד, חדודא פרישא דחוטמא דנשרא. האי איהו (בלא את בלל). שעריה קמיט. שרטוטין דמצחיה תלת. אנפוי חדדין. עינוי זעירין. האי איהו חמדן במה דאית להו לאחרנין. פל עובדוי (דף נא ע"א) לאו בדחילו דשמיא. סאני אורייתא, וסאני למאן דלעאן בה. רחים לפום שעתא למשמע מלין דאורייתא, ולפום שעתא פרחין מגיה.

ברגליה שמאלא תרין אצבעין קמיטין דלא מתפשטין וברגליה ימינא חד. האי איהו בחטאה דגנבא, ולא יתוב מההוא חובא לעלמין. בין כתפוי תליין תרין שעריין רברבין. בחדוי אית תלת שעריין דתליין. אומי אומאה בכל רגעא ושעתא, ולא אתהני. תרין זמנין בשתא ישפתה בר נש בהדיה. ולא יתיר, ויצלח, והוא מאדר עד ריש גיסן. ומאלול, עד שית יומין דחשוון, ולא יתיר, וביומין אלין, וצלח מאן דישתתה בהדיה, דהא יומין אלין דאתון אינון, ומאן דלית ליה אתון, אתאחד בהו.

ביומין אלין נפקין נשמתין ערטלאין, ואינון מתהדרן פמלקדמין, ולית לון זווגין. וביומין אלין נפקין עשרין ותריין אתון ושראן בהו, ומתעטרן בהו, וברחמי ישתפחון זווגין. ובירחין אחרנין, וביומין אחרנין, לאו.

דהא משבעה באדר בטש בוצינא, ואפיק אתון זעירין, ובקעין רקיעין ונפקין לעלמא. בזמנא דאינון נפקין, פל אינון נשמתין ערטלאין.